

Arrest

nr. 189 505 van 6 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEPOTTER *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 10 september 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 4 maart 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 15 februari 2017.

1.3. Op 20 maart 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 maart 2017 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatloze Palestijn van soennitisch Arabische origine, geboren op 3 juni 1986 in Yarmouk (Damascus, Syrië). Uw vader werd in Jordanië geboren, uw moeder werd in Tulkarem (West Bank) geboren. Uw familie (aan vaderszijde) migreerde in 1948 van de West Bank naar Jordanië, waar ze zich lieten registreren bij UNRWA. In 1971 verlieten uw vader en zijn familie Jordanië omwille van hun betrokkenheid bij ‘Zwarte September’, het gewapend conflict tussen de PLO en de Jordaanse overheid. Ze trokken naar Syrië en vestigden zich in Yarmouk. Uw familieleden registreerden zich bij de Syrische overheid maar behielden hun UNRWA-registratie in Jordanië. U groeide op in Yarmouk en liep er school tot uw achttiende. Nadien werkte u als chauffeur en automecanicien. U werkte jaren als buschauffeur op het traject tussen Damascus en Amman. In 2010 huwde u in Yarmouk met de Palestijnse H.(...) I.(...) (OV 8.121.158 - CG 15/24368B). In dezelfde periode verhuisde uw familie naar Jordanië, waar uw moeder een medische behandeling kreeg. Op 9 augustus 2011 werd uw dochter L.(...) (OV 8.121.158) geboren in Yarmouk.

Eind 2011 - begin 2012 werd u bij de grensovergang tussen Syrië en Jordanië herhaaldelijk aangesproken door de Syrische ‘istikhbaraat’. Ze peilden naar uw liefde voor Syrië en u beaamde dat u van het land hield. In juni 2012 vroeg de istikhbaraat om enkele dozen naar enkele personen in Yarmouk te brengen. U negeerde hun vraag en keerde terug naar Jordanië. In dezelfde periode overleed uw moeder in Jordanië.

Midden augustus 2012 werd u bij de Syrisch-Jordaanse grens tegengehouden door twee leden van de Syrische istikhbaraat. Ze namen u apart en eisten dat u een aantal dozen voor hen zou vervoeren. U weigerde, waarop deze personen zeiden dat ze u zouden straffen. In oktober 2012 verliet u Syrië definitief.

Na uw vertrek vestigde u zich bij uw familie in Sweileh, Amman. In maart 2013 werd u er vervoegd door uw echtgenote H.(...) en uw dochter L.(...). Zij verlieten Yarmouk als gevolg van het geweld in de regio. Op 1 juli 2013 werd u vader van een zoon, N.(...) (OV 8.121.158).

De Jordaanse overheid wist dat u tot de Palestijnen van Zwarte September behoorde en u vreesde dat ze u via het vluchtelingenkamp Cyber City (Irbid) naar Syrië zouden deporteren. Dit vermoeden werd bevestigd toen ze uw echtgenote over u bevroegen toen ze uw zoon N.(...) in het Jordaans bevolkingsregister wou laten registreren.

Eind juli 2015 vlogen u en uw gezinsleden via Amman naar Istanbul. Jullie reisden middels vervalste Jordaanse paspoorten. Vervolgens verbleven jullie dertig à veertig dagen in Turkije, waarna jullie via de Griekse eilanden Europa bereikten. Tijdens de oversteek naar Griekenland werden jullie Syrische documenten en andere bezittingen gestolen.

Op 10 september 2015 vroegen jullie in België asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag leggen u en uw echtgenote volgende documenten voor: Palestijnse identiteitskaart – H.(...) dd. 02/07/2012, Syrische geboorteakte – M.(...) dd. 15/11/2012, Syrische geboorteakte – L.(...) dd. 15/11/2012, kopieën van de twee huwelijksaktes van grootvader, Attestation – ‘Mission of Palestine’ dd. 13/02/2017, medische attesten van het ‘Arab Medical Centre’ en Islami-ziekenhuis - Jordanië, medisch attest – M.(...) dd. 22/09/2016, artikel HRW.

B. Motivering

Na een grondige analyse van jullie asielaanvraag heeft het CGVS beslist dat jullie niet in aanmerking komen voor een toekenning van de vluchtelingenstatus of een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Jullie maken geenszins aannemelijk dat jullie staatloze Palestijnen uit Syrië zijn. Bovendien zijn er zeer ernstige aanwijzingen dat jullie in werkelijkheid de Jordaanse nationaliteit bezitten.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat jullie beiden een Jordaans paspoort bezitten (zie Landeninformatie, Communication de Renseignements, DVZ, dd. 31/03/2016). U beschikt over een Jordaans paspoort onder de naam M.(...) N.(...) A.(...) K.(...) (nr. L866198 - °03/06/1986, Amman), uw echtgenote beschikt over een Jordaans paspoort onder de naam H.(...) D.(...) A.(...) I.(...) (nr. N311326 - °09/12/1988, Koeweit). Ook jullie kinderen L.(...) (L.(...)) en N.(...) worden vermeld op het paspoort van uw echtgenote. Op beide paspoorten worden nationale nummers vermeld, wat impliceert dat jullie in Jordanië het volledige burgerschap genieten (zie Landeninformatie, COI Focus ‘Jordanië - Statut des réfugiés Palestiniens’). Volgens het paspoort zou u niet in Damascus (Syrië) maar wel in Amman (Jordanië) geboren zijn. Uit bijkomende informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat jullie met deze paspoorten visumaanvragen hebben ingediend voor respectievelijk Griekenland (dd. 14/05/2015) en Frankrijk (dd. 05/07/2015). Beide aanvragen werden geweigerd (zie Administratief dossier, Hit AFIS BUZAE - VIS).

Tijdens het gehoor werden jullie geconfronteerd met deze informatie. Jullie ontkennen allebei de Jordaanse nationaliteit te bezitten en beweren dat het om valse paspoorten gaat (zie CGVS, M.(...), p. 13-15 en zie CGVS, H.(...), p. 8-10). Deze uitleg is volstrekt ontoereikend omwille van onderstaande redenen.

Vooraf moet toch worden opgemerkt dat jullie al voor het gehoor wisten dat het CGVS over deze informatie beschikte. Jullie werden naar eigen zeggen hierover gebriefd door jullie advocaat. Volgens uw echtgenote wist jullie advocaat dat 'één van jullie de Jordaanse nationaliteit heeft' (zie CGVS, H.(...), p. 8-9). Het is eerder onduidelijk hoe deze informatie tot bij jullie kwam. Wat er ook van zij, het noopt het CGVS tot de vaststelling dat jullie voldoende tijd hadden om jullie voor te bereiden op de confrontatie met de Jordaanse paspoorten. Het feit dat jullie doorheen de asielpcedure herhaaldelijk zaken aanpasten, laat vermoeden dat jullie a posteriori een coherente en consistente levensloop trachtten te schetsen, maar dat dit niet strookt met de waarheid.

Dit blijkt onder andere uit het feit dat jullie bij het doorlopen van uw asielaanvraag zeer diverse en tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over jullie reismodaliteiten, reisdocumenten en eventuele visumaanvragen.

U en uw echtgenote geven te kennen dat jullie als staatloze Palestijnen uit Syrië over Syrische reispassen (paspoorten) beschikten (zie Verklaring, M.(...), vraag 24 & 30 en zie Verklaring, H.(...), vraag 24 - zie CGVS, M.(...), p. 8, 11 en zie CGVS, H.(...), p. 5). Jullie leggen echter niet het minste begin van bewijs voor betreffende deze Syrische reisdocumenten. Bovendien spreekt u zich tegen over wat er met deze reisdocumenten is gebeurd. Bij het invullen van de Vragenlijst bij DVZ verklaarde u dat u het reisdocument kwijtraakte toen u in Turkije in de rubberboot stapte. Tijdens het gehoor klinkt het dat u de reispas kwijtraakte op de reddingsboot, net nadat jullie van een andere boot werden geëvacueerd (zie CGVS, M.(...), p. 8).

Vervolgens leggen jullie doorheen de asielpcedure tegenstrijdige verklaringen af over de manier waarop jullie Jordanië verlieten. Bij het invullen van de Verklaring verklaart u dat u met uw eigen paspoort op legale wijze van Jordanië naar Turkije bent gereisd. Uw echtgenote en kinderen reisden volgens u op irreguliere wijze (zie Verklaring, vraag 30). Tijdens het gehoor passen jullie deze verklaringen aan. Opeens klinkt het dat jullie beiden met een vervalst Jordaans paspoort naar Turkije zijn gereisd (zie CGVS, M.(...), p. 7 - zie CGVS, H.(...), p. 5). Dergelijke tegenstrijdigheden zijn uiteraard nefast voor de geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

Bovendien leggen jullie inconsistente verklaringen af over de vervalste Jordaanse paspoorten. Zo verklaart u de paspoorten daags voor jullie vertrek te hebben ontvangen (zie CGVS, M.(...), p. 7). Uw echtgenote kan vreemd genoeg niet zeggen wanneer jullie de paspoorten ontvingen (zie CGVS, H.(...), p. 5). Er mag redelijkerwijs worden verwacht dat ze wist dat jullie de paspoorten pas daags voor vertrek ontvingen. Bovendien spreken jullie zich tegen over wat er met de paspoorten is gebeurd na aankomst in Turkije. Volgens u moesten jullie de paspoorten nog op de luchthaven aan de smokkelaar teruggeven (zie CGVS, M.(...), p. 7). Volgens uw echtgenote gaven jullie de paspoorten niet terug aan de smokkelaar, maar hebben jullie ze bij aankomst verscheurd en weggegooid (zie Vragenlijst, vraag 3).

Vervolgens leggen jullie flagrant tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de visumaanvragen die jullie hebben ingediend. U verklaarde bij het invullen van de Verklaring dat u op jonge leeftijd een visum voor de 'hadj' (bedevaart) in Saoedi-Arabië had verkregen. U vermeldt verder geweigerde visumaanvragen voor Griekenland en Frankrijk (zie Vragenlijst, vraag 24-25). Ondanks deze duidelijke en niet voor interpretatie vatbare verklaringen, ontkent u tijdens het gehoor aanvankelijk dat u ooit een visum voor een Europees land heeft aangevraagd. U verklaart dat u zich 'zoiets niet kan herinneren'. Ook het visum voor de pelgrimage naar Saoedi-Arabië kan u zich niet herinneren (zie CGVS, M.(...), p. 6). Hetzelfde geldt voor uw echtgenote. Ook zij kan zich bij aanvang van het gehoor niet herinneren dat jullie ooit visa voor Europese landen hebben aangevraagd (zie CGVS, H.(...), p. 4). Na confrontatie met de kopieën van de Jordaanse paspoorten, waaruit blijkt dat jullie wel degelijk tweemaal een visumaanvraag hebben ingediend, passen jullie deze verklaringen volledig aan. Plots refereert u wél naar de visumaanvragen en laat u uitschijnen dat de smokkelaar ervoor verantwoordelijk was (zie CGVS, M.(...), p. 14). Ook uw echtgenote verklaart na confrontatie dat jullie via een reisbureau een Schengenvisum hebben aangevraagd (zie CGVS, H.(...), p. 9). Hieruit blijkt duidelijk dat jullie op intentionele en flagrante wijze verzaken aan de medewerkingsplicht die op iedere asielzoeker rust. Bovendien trachtten jullie op deze wijze cruciale informatie voor de beoordeling van jullie asielaanvraag achter te houden. Dit is nefast voor jullie algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van jullie asielmotieven.

Het feit dat jullie herhaaldelijk correcties doorvoeren om jullie uitreis met Jordaanse paspoorten in een coherent verhaal te gieten, laat vermoeden dat jullie geen sluitende uitleg hebben voor het bestaan van deze paspoorten. Het bevestigt bijgevolg het vermoeden dat jullie wel degelijk de Jordaanse nationaliteit bezitten.

Verder blijkt dat jullie in de loop van de asielpcedure herhaaldelijk aanpassingen doorvoerden in jullie identiteitsgegevens en levensloop.

Aanvankelijk lieten jullie optekenen dat jullie respectievelijk in Tulkarem en Nablous, beiden gelegen op de Westelijke Jordaanoever, geboren zijn (zie Vragenlijst, M.(...), vraag 5 - zie Vragenlijst, H.(...), vraag 5). Volgens jullie ging het om een misverstand en dachten jullie dat er naar de regio van origine werd

gevraagd (zie CGVS, M.(...), p. 5 - zie CGVS, H.(...), p. 3). Wat er ook van zij, jullie lieten dit nadien corrigeren en verklaarden dat jullie in Yarmouk, Damascus, werden geboren (zie Vragenlijst, M.(...), vraag 5 en zie Vragenlijst, H.(...), vraag 5 - zie CGVS, M.(...), p. 5 en zie CGVS, H.(...), p. 3). Op de Palestijnse identiteitskaart van uw echtgenote wordt echter vermeld dat ze in Koeweit geboren is, hetgeen ook wordt vermeld op de kopie van het Jordaanse paspoort. Ook voor deze anomalie hebben jullie een verklaring a posteriori. Jullie verklaren tijdens het gehoor dat H.(...) enkel in Damascus is geboren en dat ze in werkelijkheid tot 1991 in Koeweit heeft gewoond. Daarom zouden haar identiteitsdocumenten Koeweit als geboorteplaats vermelden (zie CGVS, M.(...), p. 5 - zie CGVS, H.(...), p. 4). Dit lijkt op zich een weinig aannemelijk uitleg. Deze levensloop strookt bovendien niet met H.(...) haar verklaringen bij het invullen van de Verklaring. Daar liet ze namelijk optekenen dat ze van haar geboorte tot 2013 steeds in Yarmouk had gewoond, los van haar studies in Jordanië. Het is een duidelijke indicatie dat jullie er in de loop van jullie asielprocedure niet in slagen om een eenduidige en coherente levensloop te schetsen, en beroep doen op allerlei correcties om jullie verklaringen achteraf alsnog plausibel te maken.

Vervolgens liet uw echtgenote bij het invullen van de Verklaring aanvankelijk noteren dat jullie beide kinderen in Damascus zijn geboren (zie Verklaring, H.(...), vraag 16), wat later werd aangepast. Volgens de aangepaste versie is enkel L.(...) in Damascus geboren, N.(...) werd in Amman geboren (zie Verklaring, H.(...), vraag 16 en zie Verklaring, M.(...), vraag 16 - zie CGVS, M.(...), p. 9 en zie CGVS, H.(...), p. 7).

Ook over jullie familieleden leggen jullie herhaaldelijk tegenstrijdige verklaringen af. Zo liet u bij het invullen van de Verklaring noteren dat uw ouders in respectievelijk Jaffa en Tulkarem geboren zijn (zie Verklaring, M.(...), vraag 13A). Tijdens het gehoor verklaart u echter dat uw vader in Jordanië is geboren (zie CGVS, M.(...), p. 8). Uw echtgenote spreekt zich op haar beurt tegen over de geboorteplaatsen van haar broers en zussen. Bij het invullen van de Verklaring laat ze noteren dat haar oudere broers en oudere zus in Damascus, Syrië, geboren zijn. Enkel de jongste broer, H.(...), werd in Jordanië geboren (zie Vragenlijst, H.(...), vraag 17). Tijdens het gehoor past uw echtgenote dit aan. Opeens klinkt het dat de oudere broers en zus niet in Damascus, maar wel in Koeweit geboren zijn. H.(...) zou op zijn beurt niet in Jordanië, maar wel in Damascus geboren zijn (zie Verklaring, vraag 13A). Deze aanpassingen lijken er nogmaals op te wijzen dat jullie in de loop van jullie asielprocedure zaken dienen aan te passen om tot een consistente en plausibele levensloop te komen. Jullie leggen verder niet het minste begin van bewijs voor om bovenvermelde tegenstrijdigheden uit te klaren.

Tot slot legt u inconsistente verklaringen af over het tijdstip van vertrek uit Syrië. Bij het invullen van de Vragenlijst en Verklaring bij DVZ liet u noteren dat u het land in juni 2012 heeft verlaten (zie Verklaring, M.(...), vraag 10, 31). Tijdens het gehoor verklaart u echter dat u Syrië pas in oktober 2012 heeft verlaten (zie CGVS, M.(...), p. 2).

Los daarvan ondergraven enkele andere elementen jullie beweerde herkomst uit Syrië.

Het feit dat u en uw familieleden UNRWA geregistreerd zijn in Amman, Jordanië, lijkt te ondersteunen dat jullie in werkelijkheid uit Jordanië afkomstig zijn. Volgens u verbleef uw familie sinds de jaren '70 in Syrië. Het is dan ook merkwaardig dat ze hun register niet naar Syrië overbrachten. Jullie verklaren dat dit niet mogelijk was aangezien ze tot Zwarte September behoorden (zie CGVS, M.(...), p. 9 - zie CGVS, H.(...), p. 5), wat echter niet geloofwaardig is (zie verder). Bovendien werd de UNRWA-registratiekaart in 1996 vernieuwd, wat impliceert dat jullie op dat moment banden hadden met Jordanië. Dit ondergraaft de geloofwaardigheid van jullie ballingschap in Syrië. U heeft bijgevolg geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat uw familie tot minstens juli 1996 in Jordanië was geregistreerd (zie Documenten, UNRWA-registration card).

Vervolgens leggen jullie inconsistente verklaringen af over uw militaire dienst. U beweert dat u in Syrië werd vrijgesteld van de militaire dienst omdat quasi alle Palestijnen vrijstelling krijgen, zeker die van het kamp, en aangezien u banden had met de Palestijnen van Zwarte September. Die laatste reden is niet geloofwaardig (zie verder) en ook de twee andere redenen kunnen niet overtuigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat Palestijnen uit Syrië wel degelijk hun legerdienst dienen te vervullen (zie Landeninformatie, SRB 'Syrië - Legerdienst: actuele situatie'). Los daarvan geeft uw echtgenote een andere reden voor uw vrijstelling. Volgens haar werd u vrijgesteld omdat u verwond was aan het been en aan de voet (zie CGVS, H.(...), p. 8). Dergelijke inconsistenties doen andermaal vragen rijzen bij jullie voorgehouden afkomst. U legt verder geen enkel begin van bewijs voor betreffende uw vrijstelling van de militaire dienst. Uw echtgenote weet bovendien niet of u al dan niet in het bezit was van een Syrisch militair boekje (zie CGVS, H.(...), p. 8). Bovendien blijkt u niet te weten hoe de Palestijnse eenheid van het Syrische leger heet (zie CGVS, M.(...), p. 11). Aangezien u uw hele leven in een Palestijns kamp in Damascus hebt gewoond, mag redelijkerwijs worden verwacht dat u deze eenheid kent. Vreemd genoeg blijkt uw echtgenote de naam van de eenheid ('Jaysh at-Tahrir') wel te kennen (zie CGVS, H.(...), p. 8).

Jullie verklaren dat jullie in Syrië geregistreerd waren bij de Syrische autoriteiten. Vreemd genoeg blijken noch u, noch uw echtgenote GAPAR te kennen (zie Landeninformatie, COI Focus 'Syrië - Palestijnen'). Jullie beweren verkeerdelijk, u ontwijkt bovendien een aantal keer de vraag, dat jullie zich enkel bij de 'nufous' ('burgerlijk register') dienden te melden en dat diezelfde nufous jullie de nodige identiteitsdocumenten verschafte. (zie CGVS, M.(...), p. 5, 11 - zie CGVS, H.(...), p. 3, 6). Dit mag ten zeerste verbazen aangezien uit de landeninformatie blijkt dat GAPAR verantwoordelijk is voor de uitgifte van Syrische reispassen, Syrisch-Palestijnse identiteitskaarten, familieboekjes, geboortecertificaten, en attesten van domiciliëring (zie landeninformatie, COI Focus 'Syrië - Palestijnen'). Jullie verklaren dat jullie in het bezit waren van dergelijke reispassen, identiteitskaarten, en leggen zelfs twee geboorteaktes (zie verder) van deze instantie voor. Er mag dan ook worden verwacht dat jullie weten van waar deze documenten kwamen én dat jullie GAPAR kunnen benoemen.

Er rijzen vervolgens vragen bij de verklaringen van uw (hoogopgeleide) echtgenote betreffende haar opleiding. Ze beweert dat ze haar middelbare school doorliep in een Syrische overheidsschool. Volgens haar begon iedere schooldag met het zingen van het volkslied en het reciteren van Koranverzen. Vreemd genoeg herinnert ze zich geen flarden van het volkslied, zelfs niet wanneer haar de eerste woorden van het volkslied (tevens de naam van het volkslied) worden gezegd (zie CGVS, H.(...), p. 8). Ook de Baath-slogan blijkt ze niet te kennen (zie CGVS, H.(...), p. 8). Aangezien ze dagelijks deze routine doorliep, mag redelijkerwijs worden verwacht dat ze er zich toch iets van herinnert. Bovendien blijkt dat ze, net als haar broer en zus, haar universitaire studies in Amman deed (2006-2010) (zie Verklaring, H.(...), vraag 11 en zie CGVS, H.(...), p. 4 - zie CGVS, M.(...), p. 10). Behalve de universiteit van Damascus en de (internationale) Arabische universiteit, blijkt ze geen andere Syrische universiteiten te kennen (zie CGVS, H.(...), p. 4-5). Deze vaststellingen lijken opnieuw te bevestigen dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie jarenlang verblijf in Syrië.

Evenmin maken jullie aannemelijk dat uw familie tot de exodus van 'Zwarte September' behoort, laat staan dat jullie omwille van 'Zwarte September' worden gevisieerd in Jordanië (zie CGVS, M.(...), p. 3-5, 9, 13 – zie CGVS, H.(...), p. 3).

Om te beginnen is het hoogst merkwaardig dat noch u, noch uw echtgenote naar Zwarte September verwees bij het invullen van de Verklaring en de Vragenlijst. Nochtans kregen jullie de kans om jullie vrees ten aanzien van Jordanië uit te leggen (zie Vragenlijst, M.(...), vraag 3.5 - zie Vragenlijst, H.(...), vraag 3.5). Aangezien Zwarte September een sleutelrol speelt in jullie asielaanvraag, mag redelijkerwijs worden verwacht dat jullie dit van meet af aan hadden vermeld. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat men er niet naar vroeg (zie CGVS, M.(...), p. 4), wat uiteraard geen geldige verschoning is. Niet in het minst omdat u het tijdens het gehoor wél spontaan (en quasi onmiddellijk) aanhaalde.

Daarnaast laat u uitschijnen dat de Jordaanse autoriteiten ervan op de hoogte zijn dat u en uw familieleden tot Zwarte September behoren, wat tot een arrestatie en gedwongen repatriëring naar Syrië kan leiden. Deze bewering staat echter haaks op de vaststelling dat u jarenlang en kennelijk zonder problemen chauffeur was tussen Syrië en Jordanië. Indien u werkelijk een vrees ten aanzien van Jordanië diende te koesteren, is het weinig aannemelijk dat u jaren tussen Syrië en Jordanië zou pendelen. Vervolgens kreeg de UNRWA -registratie kaart van uw familie in 1996 een update in Jordanië, wat er opnieuw op wijst dat uw familie in die periode banden onderhield met Jordanië. Bovendien kreeg uw moeder lange tijd medische zorg in Jordanië, verbleef uw familie tijdens de behandeling in Jordanië, en verblijft uw vader tot op heden in Jordanië. Ook andere familieleden verblijven nog steeds in Jordanië. Sommigen zouden vanuit Jordanië naar andere landen zijn doorgereisd. Geen van uw familieleden werd geconfronteerd met een gedwongen terugkeer naar Syrië (zie CGVS, M.(...), p. 9). Zelf verbleef u naar eigen zeggen tussen 2012 en midden 2015 in Jordanië, opnieuw zonder enige indicatie dat u er werd gevisieerd. Jullie verwijzen weliswaar naar een incident waarbij de Jordaanse autoriteiten naar u vroegen toen H.(...) uw zoon N.(...) wou registreren (zie CGVS, M.(...), p. 4-5 - zie CGVS, H.(...), 3), maar dit voorval komt allerminst geloofwaardig over. Jullie meldden het namelijk niet bij het invullen van de Vragenlijst. Jullie zeiden er enkel dat het niet mogelijk was om N.(...) te registreren. Los daarvan blijkt uit jullie documenten dat jullie in Jordanië medische bijstand voor jullie kinderen kregen (zie Documenten, medische attesten). Ook dit lijkt er niet op te wijzen dat u en uw gezin niet aan het openbaar leven konden deelnemen.

Vervolgens zouden u en uw familieleden jarenlang als Palestijnen van Zwarte September in Syrië hebben gewoond. Volgens uw verklaringen waren jullie er geregistreerd bij de Syrische overheid en hadden jullie er diverse identiteitsdocumenten en zelfs reisdocumenten (zie hoger). Dit lijkt enigszins merkwaardig aangezien uit de informatie van het CGVS blijkt dat Palestijnen van Zwarte September grote moeilijkheden kenden om zich bij GAPAR te registreren en doorgaans geen reisdocumenten konden verkrijgen (zie Landeninformatie, COI Focus 'Syrië - Palestijnen').

Jullie leggen verder geen documenten voor waaruit blijkt dat uw familieleden tot de Palestijnse vluchtelingen van Zwarte September behoorden, laat staan dat jullie als gevolg van Zwarte September niet in Jordanië konden verblijven.

Uw band met de Palestijnse vluchtelingen van Zwarte September en de door jullie voorgehouden vrees als gevolg van Zwarte September is bijgevolg niet geloofwaardig.

Ook de voorgelegde documenten kunnen jullie voorgehouden levensloop en asielmotieven niet ondersteunen. Evenmin bieden ze een afdoende verklaring voor het bestaan van de Jordaanse paspoorten.

Het CGVS heeft bedenkingen bij de authenticiteit van uw Syrische geboorteakte en de Syrische geboorteakte van uw dochter L.(...) (zie Documenten, Syrische geboorteaktes). Deze documenten, dewelke u pas tijdens het gehoor voorlegt, verkreeg u via uw schoonmoeder. Naar eigen zeggen had ze deze al lang in haar bezit (zie CGVS, M.(...), p. 12). Beide geboorteaktes dateren uit november 2011 en werden uitgegeven door GAPAR, de overheidsinstantie voor Palestijnen die u vreemd genoeg niet kent (zie hoger). De aktes zijn bovendien op dezelfde dag door dezelfde persoon uitgegeven, maar bevatten desondanks een andere handtekening. Bovendien vermeldt de geboorteakte van L.(...) verkeerdelijk dat ze sinds 1986 in Syrië verblijft, terwijl ze in werkelijkheid pas in 2011 werd geboren. Ter vergelijking: in uw geboorteakte werd dit wel correct genoteerd. Er staat namelijk dat u sinds 1986, uw geboortejaar, in Syrië verblijft. De geboorteaktes bevatten verder geen verwijzing naar jullie aankomst in Syrië anno 1971, maar vermelden enkel dat jullie tot de Palestijnse vluchtelingen van 1948 behoren.

De UNRWA-registratiekaart uit Jordanië bevestigt op zijn beurt enkel dat uw vader en het gezin tot minstens juli 1996 in Jordanië geregistreerd waren. Dat de kaart in 1996 een update kreeg laat trouwens vermoeden dat uw familie, ondanks de voorgehouden vrees omwille van Zwarte September, zich in die periode naar Jordanië begaf.

De Palestijnse identiteitskaart van H.(...) bevestigt dat de origine van haar familie in de Westelijke Jordaanoever ligt. De kaart is uitgegeven in juli 2012 te Huwwara en vermeldt 'Qusrah' ('Kasrah' - Nablous), en dus niet Damascus, als verblijfplaats. Op het identiteitsdocument neemt uw echtgenote uw naam aan. Ook uw dochter L.(...) wordt op het document vermeld, eveneens onder een eigen identiteitsnummer. Het document doet verder geen enkele uitspraak over jullie verblijf in Syrië.

Ook het attest van de Palestijnse delegatie in Brussel kan niet aantonen dat jullie Palestijnse vluchtelingen uit Syrië zijn. Het document werd op uw voorspraak opgesteld, op basis van de identiteitsgegevens die u zelf aan de Palestijnse delegatie heeft overgemaakt. Uit het attest blijkt dat jullie zich bij de Palestijnse delegatie lieten identificeren via jullie UNRWA-kaart, de Palestijnse identiteitskaart van uw echtgenote, en jullie Belgische inschrijvingsbewijzen ('oranje kaart') (zie Documenten, attest 'Mission of Palestine'). Jullie zouden ook de bedenkelijke Syrische geboorteaktes hebben getoond, maar uit het attest blijkt niet dat deze in overweging werden genomen bij de identificatie. Daarnaast blijkt dat u het attest verkreeg na één enkel bezoek aan de Palestijnse delegatie (zie CGVS, M.(...), p. 13), wat impliceert dat het attest zonder veel research werd opgesteld. De correctheid van de gegevens op het attest kan met andere woorden niet worden gegarandeerd. Het attest bevestigt trouwens enkel dat jullie van Palestijnse origine zijn en doet geen enkele uitspraak over jullie verblijf in Syrië. U beweert weliswaar dat het Syrisch consulaat aan de Palestijnse delegatie bevestigde dat jullie in Syrië geregistreerd werden, maar het CGVS hecht daar geen geloof aan. Deze gang van zaken wordt namelijk niet bevestigd in het attest. Bovendien is het weinig aannemelijk dat de Palestijnse delegatie (al dan niet via een omweg) inzage kregen in het Syrisch bevolkingsregister. Het is verder vreemd dat u contact zocht met de Syrische overheid terwijl u naar eigen zeggen wordt gezocht door de 'istikhbaraat'.

De medische attesten van het Arab Medical Centre en het Islami ziekenhuis (zie Documenten, medische attesten) bevestigen enkel dat uw gezinsleden medische bijstand kregen in Jordanië. Verder doen de attesten geen enkele uitspraak over jullie levensloop, jullie afkomst, of de voorgehouden asielmotieven. Integendeel, de medische attesten tonen net aan dat jullie wel degelijk toegang hadden tot de Jordaanse gezondheidszorg.

De kopieën van de twee huwelijksaktes van uw grootvader (zie Documenten, kopieën huwelijksaktes grootvader) bevestigen vervolgens enkel dat uw grootvader in Palestina en Jordanië is gehuwd. Dit staft enkel dat uw familie hun herkomst in Palestina en Jordanië ligt.

Het artikel van 'Human Rights Watch' (zie Documenten, artikel HRW) schetst enkel de context van Palestijnse vluchtelingen uit Syrië die in Jordanië verblijven. Jullie maken niet aannemelijk dat jullie tot die groep van vluchtelingen behoren. Het artikel verandert bijgevolg niets aan bovenstaande appreciatie.

Het medisch attest omtrent uw neus- en stressklachten biedt geen verklaring voor bovenstaande conclusies (zie Documenten, medisch attest – M.(...) dd. 22/09/2016).

Verder hebben jullie geen enkel begin van bewijs dat aantoonde dat u tussen 1986 en 2012 in Syrië heeft verbleven. Evenmin hebben jullie enig begin van bewijs waaruit blijkt dat uw echtgenote van 1991 tot 2013 (uitgezonderd de periode 2006-2010) in Syrië heeft gewoond. Jullie beweren bovendien dat jullie werkelijk geen enkele mogelijkheid zien om jullie verblijf in Syrië te staven (zie CGVS, H.(...), p. 6, 9). Dit is uiteraard problematisch voor de geloofwaardigheid van jullie levensloop.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen concludeert het CGVS dat jullie allerm minst aannemelijk maken dat jullie staatloze Palestijnen uit Syrië zijn. Bovendien hebben jullie geen afdoende verklaring voor de Jordaanse paspoorten, wat laat vermoeden dat jullie de Jordaanse nationaliteit bezitten.

Het CGVS stelt anderzijds vast dat jullie wel degelijk een zekere kennis van Syrië hebben. Zo vermeldt u tijdens uw asielrelaas zeer spontaan enkele straatnamen en een paar scholen in Yarmouk (zie CGVS M.(...), p. 3, 5). Vervolgens vermeldt u enkele Syrische veiligheidsdiensten, zonder die echter bij hun precieze naam te benoemen. U houdt het bij de algemene Arabisch benamingen 'istikhbaraat' en 'mukhabaraat' (zie CGVS, M.(...), p. 3). Verder vermeldt u plaatsen in Damascus, zoals bv. Baramke (zie CGVS, M.(...), p. 4). U geeft ook een accurate beschrijving van de Syrische identiteitskaart voor Palestijnen (zie CGVS, M.(...), p. 11), terwijl u niet weet welke dienst deze documenten uitreikt (zie hoger). Uw echtgenote benoemt eveneens enkele scholen in Yarmouk, zegt waar de rechtbank in Yarmouk ligt, en benoemt er een kliniek. Ook zij kan de Syrische identiteitskaart voor Palestijnen beschrijven (zie CGVS, H.(...), p. 3-7).

Na confrontatie met de paspoorten beweert u vervolgens dat u 'heel Syrië op papier kan zetten' en dat u uw leven in detail kan beschrijven (zie CGVS, M.(...), p. 15). Uw echtgenote eist vervolgens dat de interviewer vragen (over Syrië) stelt zodat ze kan beantwoorden (zie CGVS, H.(...), p. 9). Het CGVS dient niet in te gaan op jullie verzoek om via een mondelinge herkomstcheck jullie kennis van Syrië te testen. Uit het voorgaande bleek namelijk dat jullie er niet in slagen om een coherente levensloop te schetsen of jullie herkomst aannemelijk te maken. Dat jullie eventueel een zekere kennis van Syrië en Yarmouk hebben, verandert niets aan deze vaststelling.

Op 27 februari 2017 ontving het CGVS een mail van uw advocaat. In de mail wordt gevraagd de kopieën van de Jordaanse paspoorten aan jullie over te maken, zodat deze door de Jordaanse autoriteiten geverifieerd kunnen worden (zie mail dd. 27/02/2017, toegevoegd aan het administratief dossier). Het CGVS wijst er in deze op dat jullie niet enkel dienen te ontkrachten dat jullie de Jordaanse nationaliteit bezitten, maar dat jullie ook jullie levensloop en herkomst uit Syrië aannemelijk dienen te maken. Jullie zijn daar niet in geslaagd. Integendeel, jullie hebben er doelbewust aan verzaakt. Het CGVS kan dan ook niet ingaan op dit verzoek.

Aangezien jullie geen zicht bieden op jullie werkelijke identiteit, levensloop, herkomst, en bijgevolg ook op jullie nationaliteit, kunnen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus jullie niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1 A van het Verdrag van Genève, de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, en de zorgvuldigheidsplicht past verzoeker de verschillende elementen uit de definitie van het begrip 'vluchteling' toe op zijn eigen situatie en voert hierbij aan dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat hij geen andere keuze had dan zijn land van herkomst te verlaten.

Verzoeker wenst vooreerst 'op te biechten' dat hij heeft gelogen over zijn Jordaanse nationaliteit. Hij stelt dat zijn familie tot en met 1948 in Palestina woonde. Na de Palestijns-Jordaanse oorlog verhuisden ze naar Jordanië. Door het conflict 'Zwarte September' vluchtte de opa, vader en het volledige gezin naar Syrië. Bijgevolg is verzoeker effectief in Syrië geboren, doch bezit hij de Jordaanse nationaliteit. Verzoeker geeft thans toe dat de Jordaanse paspoorten niet vals zijn. Waar in de bestreden beslissing bedenkingen worden geuit bij de authenticiteit van de Syrische geboorteaktes van verzoeker en zijn dochter en hierbij wordt opgeworpen dat het ten zeerste opmerkelijk is dat hij het kantoor en de overheidsinstantie niet kende, benadrukt verzoeker dat het wel degelijk over authentieke geboorteaktes gaat. Hij voert aan dat er meerdere kantoren actief zijn, dat de naam op de aktes de naam is van het hoofd van het kantoor en de handtekening van de persoon is die de geboorteakte uitgeeft.

Vervolgens herhaalt verzoeker dat hij in 2004 begon te werken als chauffeur tussen Jordanië en Syrië. Verzoeker woonde op dat moment naar eigen zeggen in Yarmouk te Syrië. Na de problemen in Syrië verhuisde verzoeker naar Jordanië. In oktober 2012 was hij voor het laatst in Syrië. Verzoeker acht het opmerkelijk dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit als een

tegenstrijdig element vermeldt tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het interview bij het Commissariaat-generaal. Verzoeker vermeldde immers reeds bij het begin van het interview dat hij een opmerking had op de vragenlijst: *“Blijft u bij uw verklaringen uit dat interview? Was het correct wat u er heeft gezegd? Een punt zou ik graag veranderen. Mijn laatste keer toen ik vertrok uit Syrië was niet in juni 2012 maar oktober 2012. Ik zei toen juni.”* (administratief dossier van verweerster, verhoor van verzoeker op 15 februari 2017, p.2, verzoeker zet vet)

Voorts vraagt verzoeker om een tweede kans teneinde zijn volledige asielrelaas toe te lichten. Hij stelt dat hij enkele zaken verborg voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en voor zijn echtgenote. Toen zijn echtgenote op de hoogte werd gesteld van zijn volledige verhaal kregen ze echtelijk problemen. Op heden leven zij feitelijk gescheiden. In zijn gewijzigde asielrelaas stelt verzoeker dat hij in Jordanië gezocht wordt voor de moord op een meisje. Hij is echter niet de dader. Hij had een buitenechtelijke relatie met dit meisje en begin 2015 werd ze zwanger. Toen haar ouders dit vernamen werd ze door hen vermoord. Van deze moord zijn volgens verzoeker documenten beschikbaar bij de politie van de betrokken stam. Verzoeker probeert deze documenten te bekomen. Hij voert aan dat hij zal worden vermoord indien hij in Jordanië zou worden gezien door de stam van het meisje en tracht deze bewering te ondersteunen, stellende dat er zich sinds 2015 voortdurend incidenten voordeden. Zo was er in april 2015 een achtervolging en in juni 2015 werden er door de stam vuurkogels afgevuurd. Nadien, in juli 2015, vond er een stammenraad plaats, maar werd er geen oplossing gevonden. Op dat moment raadde verzoekers vader hem aan om te vluchten naar het buitenland. Onder verwijzing naar de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift, laat verzoeker nog gelden dat in Jordanië de stammenwet boven de politiewet staat zodat de Jordaanse overheid hem geen voldoende bescherming kan bieden. Gezien deze nieuwe elementen is het noodzakelijk dat zijn vrees ten opzichte van Jordanië wordt onderzocht, aldus verzoeker, die meent dat het dossier minstens dient te worden teruggestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, verwijt verzoeker het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen onderzoek te hebben verricht omtrent de subsidiare beschermingsstatus. Verzoeker herhaalt dat hij verwickeld zit in een stammenconflict en poneert dat hij aldus een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het artikel *“Tribal Customary Law in Jordan: Sign of a weak state or opportunity for legal pluralism?”* van The Huffington Post en het artikel *“New tribal law could bring great change to Jordan”* van The National van 21 december 2015.

Op 9 juni 2017 laat verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: een kopie van de geboortakte van zijn dochter L. met vertaling in het Nederlands.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij niet aannemelijk maakt dat hij een staatloze Palestijn uit Syrië is en er bovendien zeer ernstige aanwijzingen zijn dat hij in werkelijkheid de Jordaanse nationaliteit bezit. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote beiden een Jordaans paspoort bezitten en dat zij met deze paspoorten visumaanvragen hebben ingediend voor respectievelijk Griekenland en Frankrijk, en de uitleg dat het om valse paspoorten gaat volstrekt ontoereikend is daar hij en zijn echtgenote bij het doorlopen van hun asielaanvraag zeer diverse en tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over hun reismodaliteiten, reisdocumenten en eventuele visumaanvragen, (ii) hij en zijn echtgenote in de loop van de asielprocedure herhaaldelijk aanpassingen doorvoerden in hun identiteitsgegevens en levensloop, (iii) zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote niet toelaten enig geloof te hechten aan hun beweerde herkomst uit Syrië, zoals wordt toegelicht, (iv) hij niet aannemelijk maakt dat zijn familie tot de exodus van ‘Zwarte September’ behoort, laat staan dat hij omwille van ‘Zwarte September’ wordt gevisieerd in Jordanië en (v) de door hem neergelegde documenten zijn voorgehouden levensloop en asielmotieven niet kunnen ondersteunen en ze evenmin een afdoende verklaring bieden voor het bestaan van de Jordaanse paspoorten.

2.4.2. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, hij wel degelijk in de mogelijkheid is om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoeker kritiek uit op de een aantal weigeringsmotieven en daarbij een poging onderneemt om deze te ontkrachten.

2.5. Waar verzoeker stelt dat de asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch hij niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad, benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn stelling voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Zoals blijkt uit wat volgt, slaagt verzoeker er echter geenszins in zijn vrees te objectiveren.

2.6.1. De Raad benadrukt dat van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn vraag tot internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Op een asielzoeker rust te plicht om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag, plicht waaraan hij echter doelbewust en op flagrante wijze heeft verzaakt zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij heeft gelogen over zijn Jordaanse nationaliteit. Het staat aldus vast dat hij heeft getracht om de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, hetgeen op geen enkele wijze kan worden verschoond.

Niettegenstaande verzoeker thans toegeeft over de Jordaanse nationaliteit te beschikken, volhardt hij in zijn beweringen dat zijn familie tot en met 1948 in Palestina woonde, dat ze na de Palestijns-Jordaanse oorlog naar Jordanië verhuisden, dat de ganse familie evenwel door het conflict 'Zwarte September' naar Syrië vluchtte, dat hij effectief in Syrië is geboren en dat de door hem bijgebrachte Syrische geboorteaktes van zichzelf en zijn dochter wel degelijk authentiek zijn. Aan zijn verklaringen omtrent zijn verblijf in Syrië kan echter niet het minste geloof worden gehecht. De Raad bemerkt te dezen vooreerst dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift verklaart dat de Jordaanse paspoorten van hem en zijn echtgenote, die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden toegevoegd aan het administratief dossier, niet vals zijn zoals hij onterecht beweerde tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Welnu, blijkens de vermeldingen in deze paspoorten is verzoeker niet in Damascus (Syrië) maar wel in Amman (Jordanië) geboren en werden ook zijn beide kinderen – L. en N. – geboren in Amman (adm. doss., landeninformatie stuk 20, kopie van de paspoorten). In het licht van deze vaststellingen zijn de voorgelegde geboorteaktes dan ook van iedere bewijswaarde ontdaan en kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker zich in het kader van onderhavig beroep nog steeds bedient van bedrieglijke verklaringen en valse documenten. Bovendien oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds op goede gronden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers jarenlange verblijf in Syrië, noch aan zijn bewering dat zijn familie tot de exodus van 'Zwarte September' behoort: "(...) U en uw echtgenote geven te kennen dat jullie als staatloze Palestijnen uit Syrië over Syrische reispassen (paspoorten) beschikten (zie Verklaring, M.(...), vraag 24 & 30 en zie Verklaring, H.(...), vraag 24 - zie CGVS, M.(...), p. 8, 11 en zie CGVS, H.(...), p. 5). Jullie leggen echter niet het minste begin van bewijs voor betreffende deze Syrische reisdocumenten. Bovendien spreekt u zich tegen over wat er met deze reisdocumenten is gebeurd. Bij het invullen van de Vragenlijst bij DVZ verklaarde u dat u het reisdocument kwijtraakte toen u in Turkije in de rubberboot stapte. Tijdens het gehoor klinkt het dat u de reispas kwijtraakte op de reddingsboot, net nadat jullie van een andere boot werden geëvacueerd (zie CGVS, M.(...), p. 8).

(...)

Los daarvan ondergraven enkele andere elementen jullie beweerde herkomst uit Syrië.

Het feit dat u en uw familieleden UNRWA geregistreerd zijn in Amman, Jordanië, lijkt te ondersteunen dat jullie in werkelijkheid uit Jordanië afkomstig zijn. Volgens u verbleef uw familie sinds de jaren '70 in Syrië. Het is dan ook merkwaardig dat ze hun register niet naar Syrië overbrachten. Jullie verklaren dat dit niet mogelijk was aangezien ze tot Zwarte September behoorden (zie CGVS, M.(...), p. 9 - zie CGVS, H.(...), p. 5), wat echter niet geloofwaardig is (zie verder). Bovendien werd de UNRWA-registratiekaart in 1996 vernieuwd, wat impliceert dat jullie op dat moment banden hadden met Jordanië. Dit ondergraaft de geloofwaardigheid van jullie ballingschap in Syrië. U heeft bijgevolg geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat uw familie tot minstens juli 1996 in Jordanië was geregistreerd (zie Documenten, UNRWA-registration card).

Vervolgens leggen jullie inconsistente verklaringen af over uw militaire dienst. U beweert dat u in Syrië werd vrijgesteld van de militaire dienst omdat quasi alle Palestijnen vrijstelling krijgen, zeker die van het kamp, en aangezien u banden had met de Palestijnen van Zwarte September. Die laatste reden is niet geloofwaardig (zie verder) en ook de twee andere redenen kunnen niet overtuigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat Palestijnen uit Syrië wel degelijk hun legerdienst dienen te vervullen (zie Landeninformatie, SRB 'Syrië - Legerdienst: actuele situatie'). Los daarvan geeft uw echtgenote een andere reden voor uw vrijstelling. Volgens haar werd u vrijgesteld omdat u verwond was aan het been en aan de voet (zie CGVS, H.(...), p. 8). Dergelijke inconsistenties doen andermaal vragen rijzen bij jullie voorgehouden afkomst. U legt verder geen enkel begin van bewijs voor betreffende uw vrijstelling van de militaire dienst. Uw echtgenote weet bovendien niet of u al dan niet in het bezit was van een Syrisch militair boekje (zie CGVS, H.(...), p. 8). Bovendien blijkt u niet te weten hoe de Palestijnse eenheid van het Syrische leger heet (zie CGVS, M.(...), p. 11). Aangezien u uw hele leven in een Palestijns kamp in Damascus hebt gewoond, mag redelijkerwijs worden verwacht dat u deze eenheid kent. Vreemd genoeg blijkt uw echtgenote de naam van de eenheid ('Jaysh at-Tahrir') wel te kennen (zie CGVS, H.(...), p. 8).

Jullie verklaren dat jullie in Syrië geregistreerd waren bij de Syrische autoriteiten. Vreemd genoeg blijken noch u, noch uw echtgenote GAPAR te kennen (zie Landeninformatie, COI Focus 'Syrië - Palestijnen'). Jullie beweren verkeerdelijk, u ontwijkt bovendien een aantal keer de vraag, dat jullie zich enkel bij de 'nufous' ('burgerlijk register') dienden te melden en dat diezelfde nufous jullie de nodige identiteitsdocumenten verschafte. (zie CGVS, M.(...), p. 5, 11 - zie CGVS, H.(...), p. 3, 6). Dit mag ten zeerste verbazen aangezien uit de landeninformatie blijkt dat GAPAR verantwoordelijk is voor de uitgifte van Syrische reispassen, Syrisch-Palestijnse identiteitskaarten, familieboekjes, geboortecertificaten, en attesten van domiciliëring (zie landeninformatie, COI Focus 'Syrië - Palestijnen'). Jullie verklaren dat jullie in het bezit waren van dergelijke reispassen, identiteitskaarten, en leggen zelfs twee geboorteaktes (zie verder) van deze instantie voor. Er mag dan ook worden verwacht dat jullie weten van waar deze documenten kwamen én dat jullie GAPAR kunnen benoemen.

Er rijzen vervolgens vragen bij de verklaringen van uw (hoogopgeleide) echtgenote betreffende haar opleiding. Ze beweert dat ze haar middelbare school doorliep in een Syrische overheidsschool. Volgens haar begon iedere schooldag met het zingen van het volkslied en het reciteren van Koranverzen. Vreemd genoeg herinnert ze zich geen flarden van het volkslied, zelfs niet wanneer haar de eerste woorden van het volkslied (tevens de naam van het volkslied) worden gezegd (zie CGVS, H.(...), p. 8). Ook de Baath-slogan blijkt ze niet te kennen (zie CGVS, H.(...), p. 8). Aangezien ze dagelijks deze routine doorliep, mag redelijkerwijs worden verwacht dat ze er zich toch iets van herinnert. Bovendien blijkt dat ze, net als haar broer en zus, haar universitaire studies in Amman deed (2006-2010) (zie Verklaring, H.(...), vraag 11 en zie CGVS, H.(...), p. 4 - zie CGVS, M.(...), p. 10). Behalve de universiteit van Damascus en de (internationale) Arabische universiteit, blijkt ze geen andere Syrische universiteiten te kennen (zie CGVS, H.(...), p. 4-5). Deze vaststellingen lijken opnieuw te bevestigen dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie jarenlang verblijf in Syrië.

Evenmin maken jullie aannemelijk dat uw familie tot de exodus van 'Zwarte September' behoort, laat staan dat jullie omwille van 'Zwarte September' worden gevisieerd in Jordanië (zie CGVS, M.(...), p. 3-5, 9, 13 – zie CGVS, H.(...), p. 3).

Om te beginnen is het hoogst merkwaardig dat noch u, noch uw echtgenote naar Zwarte September verwees bij het invullen van de Verklaring en de Vragenlijst. Nochtans kregen jullie de kans om jullie vrees ten aanzien van Jordanië uit te leggen (zie Vragenlijst, M.(...), vraag 3.5 - zie Vragenlijst, H.(...), vraag 3.5). Aangezien Zwarte September een sleutelrol speelt in jullie asielaanvraag, mag redelijkerwijs worden verwacht dat jullie dit van meet af aan hadden vermeld. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat men er niet naar vroeg (zie CGVS, M.(...), p. 4), wat uiteraard geen geldige verschoning is. Niet in het minst omdat u het tijdens het gehoor wél spontaan (en quasi onmiddellijk) aanhaalde.

Daarnaast laat u uitschijnen dat de Jordaanse autoriteiten ervan op de hoogte zijn dat u en uw familieleden tot Zwarte September behoren, wat tot een arrestatie en gedwongen repatriëring naar Syrië kan leiden. Deze bewering staat echter haaks op de vaststelling dat u jarenlang en kennelijk zonder problemen chauffeur was tussen Syrië en Jordanië. Indien u werkelijk een vrees ten aanzien van

Jordanië diende te koesteren, is het weinig aannemelijk dat u jaren tussen Syrië en Jordanië zou pendelen. Vervolgens kreeg de UNRWA -registratie kaart van uw familie in 1996 een update in Jordanië, wat er opnieuw op wijst dat uw familie in die periode banden onderhield met Jordanië. Bovendien kreeg uw moeder lange tijd medische zorg in Jordanië, verbleef uw familie tijdens de behandeling in Jordanië, en verblijft uw vader tot op heden in Jordanië. Ook andere familieleden verblijven nog steeds in Jordanië. Sommigen zouden vanuit Jordanië naar andere landen zijn doorgereisd. Geen van uw familieleden werd geconfronteerd met een gedwongen terugkeer naar Syrië (zie CGVS, M.(...), p. 9). Zelf verbleef u naar eigen zeggen tussen 2012 en midden 2015 in Jordanië, opnieuw zonder enige indicatie dat u er werd geviseerd. Jullie verwijzen weliswaar naar een incident waarbij de Jordaanse autoriteiten naar u vroegen toen H.(...) uw zoon N.(...) wou registreren (zie CGVS, M.(...), p. 4-5 - zie CGVS, H.(...), 3), maar dit voorval komt allerm minst geloofwaardig over. Jullie meldden het namelijk niet bij het invullen van de Vragenlijst. Jullie zeiden er enkel dat het niet mogelijk was om N.(...) te registreren. Los daarvan blijkt uit jullie documenten dat jullie in Jordanië medische bijstand voor jullie kinderen kregen (zie Documenten, medische attesten). Ook dit lijkt er niet op te wijzen dat u en uw gezin niet aan het openbaar leven konden deelnemen.

Vervolgens zouden u en uw familieleden jarenlang als Palestijnen van Zwarte September in Syrië hebben gewoond. Volgens uw verklaringen waren jullie er geregistreerd bij de Syrische overheid en hadden jullie er diverse identiteitsdocumenten en zelfs reisdocumenten (zie hoger). Dit lijkt enigszins merkwaardig aangezien uit de informatie van het CGVS blijkt dat Palestijnen van Zwarte September grote moeilijkheden kenden om zich bij GAPAR te registreren en doorgaans geen reisdocumenten konden verkrijgen (zie Landeninformatie, COI Focus 'Syrië - Palestijnen').

Jullie leggen verder geen documenten voor waaruit blijkt dat uw familieleden tot de Palestijnse vluchtelingen van Zwarte September behoorden, laat staan dat jullie als gevolg van Zwarte September niet in Jordanië konden verblijven.

Uw band met de Palestijnse vluchtelingen van Zwarte September en de door jullie voorgehouden vrees als gevolg van Zwarte September is bijgevolg niet geloofwaardig.

(...)

De UNRWA-registratiekaart uit Jordanië bevestigt op zijn beurt enkel dat uw vader en het gezin tot minstens juli 1996 in Jordanië geregistreerd waren. Dat de kaart in 1996 een update kreeg laat trouwens vermoeden dat uw familie, ondanks de voorgehouden vrees omwille van Zwarte September, zich in die periode naar Jordanië begaf.

De Palestijnse identiteitskaart van H.(...) bevestigt dat de origine van haar familie in de Westelijke Jordaanoever ligt. De kaart is uitgegeven in juli 2012 te Huwwara en vermeldt 'Qusrah' ('Kasrah' - Nablous), en dus niet Damascus, als verblijfplaats. Op het identiteitsdocument neemt uw echtgenote uw naam aan. Ook uw dochter L.(...) wordt op het document vermeld, eveneens onder een eigen identiteitsnummer. Het document doet verder geen enkele uitspraak over jullie verblijf in Syrië.

Ook het attest van de Palestijnse delegatie in Brussel kan niet aantonen dat jullie Palestijnse vluchtelingen uit Syrië zijn. Het document werd op uw voorspraak opgesteld, op basis van de identiteitsgegevens die u zelf aan de Palestijnse delegatie heeft overgemaakt. Uit het attest blijkt dat jullie zich bij de Palestijnse delegatie lieten identificeren via jullie UNRWA-kaart, de Palestijnse identiteitskaart van uw echtgenote, en jullie Belgische inschrijvingsbewijzen ('oranje kaart') (zie Documenten, attest 'Mission of Palestine'). Jullie zouden ook de bedenkelijke Syrische geboorteaktes hebben getoond, maar uit het attest blijkt niet dat deze in overweging werden genomen bij de identificatie. Daarnaast blijkt dat u het attest verkreeg na één enkel bezoek aan de Palestijnse delegatie (zie CGVS, M.(...), p. 13), wat impliceert dat het attest zonder veel research werd opgesteld. De correctheid van de gegevens op het attest kan met andere woorden niet worden gegarandeerd. Het attest bevestigt trouwens enkel dat jullie van Palestijnse origine zijn en doet geen enkele uitspraak over jullie verblijf in Syrië. U beweert weliswaar dat het Syrisch consulaat aan de Palestijnse delegatie bevestigde dat jullie in Syrië geregistreerd werden, maar het CGVS hecht daar geen geloof aan. Deze gang van zaken wordt namelijk niet bevestigd in het attest. Bovendien is het weinig aannemelijk dat de Palestijnse delegatie (al dan niet via een omweg) inzage kregen in het Syrisch bevolkingsregister. Het is verder vreemd dat u contact zocht met de Syrische overheid terwijl u naar eigen zeggen wordt gezocht door de 'istikhbaraat'.

De medische attesten van het Arab Medical Centre en het Islami ziekenhuis (zie Documenten, medische attesten) bevestigen enkel dat uw gezinsleden medische bijstand kregen in Jordanië. Verder doen de attesten geen enkele uitspraak over jullie levensloop, jullie afkomst, of de voorgehouden asielmotieven. Integendeel, de medische attesten tonen net aan dat jullie wel degelijk toegang hadden tot de Jordaanse gezondheidszorg.

De kopieën van de twee huwelijksaktes van uw grootvader (zie Documenten, kopieën huwelijksaktes grootvader) bevestigen vervolgens enkel dat uw grootvader in Palestina en Jordanië is gehuwd. Dit staft enkel dat uw familie hun herkomst in Palestina en Jordanië ligt.

Het artikel van 'Human Rights Watch' (zie Documenten, artikel HRW) schetst enkel de context van Palestijnse vluchtelingen uit Syrië die in Jordanië verblijven. Jullie maken niet aannemelijk dat jullie tot die groep van vluchtelingen behoren. Het artikel verandert bijgevolg niets aan bovenstaande appreciatie.

Het medisch attest omtrent uw neus- en stressklachten biedt geen verklaring voor bovenstaande conclusies (zie Documenten, medisch attest – M.(...) dd. 22/09/2016).

Verder hebben jullie geen enkel begin van bewijs dat aantoonde dat u tussen 1986 en 2012 in Syrië heeft verbleven. Evenmin hebben jullie enig begin van bewijs waaruit blijkt dat uw echtgenote van 1991 tot 2013 (uitgezonderd de periode 2006-2010) in Syrië heeft gewoond. Jullie beweren bovendien dat jullie werkelijk geen enkele mogelijkheid zien om jullie verblijf in Syrië te staven (zie CGVS, H.(...), p. 6, 9). Dit is uiteraard problematisch voor de geloofwaardigheid van jullie levensloop."

Verzoeker laat het geheel van deze pertinente en draagkrachtige motieven, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de volstrekte ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, volledig ongemoeid en beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermogt de ballingschap van zijn familie in Syrië, noch een gegronde vrees voor vervolging vanwege de Jordaanse autoriteiten aannemelijk te maken. Verzoekers bewering als zou hij tot de Palestijnen van 'Zwarte September' behoren en om deze reden in Jordanië een gegronde vrees voor vervolging koesteren wordt overigens finaal onderuit gehaald nu thans is komen vast te staan dat hij over de Jordaanse nationaliteit beschikt en dat hem op 20 juni 2012 een Jordaans paspoort werd afgeleverd.

2.6.2. Het hoeft voorts geen betoog dat het feit dat verzoeker ten overstaan van de Belgische asielinstanties leugenachtige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn werkelijke identiteit, nationaliteit, herkomst en levensloop, zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, reeds in ernstige mate de geloofwaardigheid ondermijnt van de in het verzoekschrift *a posteriori* opgeworpen reden waarom hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, met name een vrees te worden vermoord door de familie/stam van het meisje waarmee hij een buitenechtelijke relatie zou hebben gehad en die begin 2015 zwanger van hem zou zijn geworden.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker, die uitdrukkelijk een tweede kans vraagt om zijn volledige asielaanvraag grondig toe te lichten, zich in het verzoekschrift beperkt tot een wel zeer summiere uiteenzetting van de bijkomende elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, terwijl van hem mag worden verwacht dat hij de kansen die hij krijgt om zijn nood aan bescherming toe te lichten – *in casu* middels onderhavig verzoekschrift –, aangrijpt. Verzoekers verklaringen over het stammenconflict waarin hij zou verwickeld zijn, over de oorzaak van dit conflict en over de vervolgingsfeiten die zich reeds zouden hebben voorgedaan, zijn evenwel dermate oppervlakkig en niet doorleefd, zonder vermelding van enig detail, dat ze iedere positieve overtuigingskracht ontberen. Verzoeker, die nergens toelicht met welk meisje hij een buitenechtelijke relatie zou hebben gehad, wat haar naam is, hoe oud zij is, hoe hij haar heeft ontmoet, waar en wanneer ze elkaar zagen en tot welke stam ze behoorde, die zich voorts beperkt tot een eenvoudige opsomming van twee incidenten die zich sinds begin 2015 zouden hebben voorgedaan zonder een verdere beschrijving te geven van deze beweerde incidenten en de omstandigheden waarin ze zouden hebben plaatsgevonden, en die tot slot gewoon poneert dat er in juni 2015 een stammenraad plaatsvond doch hierbij niet de minste toelichting geeft wie in zijn naam onderhandelde, wie de 'stam van het meisje' vertegenwoordigde, welke bemiddelingspogingen werden ondernomen om de zaak op te lossen en waarom er geen oplossing kon worden gevonden, slaagt er dan ook geenszins in de Raad te overtuigen van de waarachtigheid van de in het verzoekschrift aangebrachte nieuwe elementen, noch van de noodzaak zijn dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Dit klemmt des te meer daar verzoeker tot op heden in gebreke blijft ook maar enig begin van bewijs bij te brengen van zijn gewijzigd asielaanvraag. Waar hij dienaangaande in het verzoekschrift aangeeft dat er van de moord op 'het meisje' documenten beschikbaar zijn 'bij de politie van de betrokken stam' en dat hij zou proberen om deze documenten te bekomen, bemerkt de Raad dat een dergelijke uitspraak zijn geloofwaardigheid nog meer op de helling zet. Het is immers moeilijk verenigbaar met de door hem geschetste vrees dat verzoeker zich zou richten tot de 'politie van de stam' die hem naar eigen zeggen naar het leven zou staan teneinde bewijzen te bekomen van het feit dat een meisje van deze stam zou zijn vermoord door haar ouders omwille van haar buitenechtelijke relatie met verzoeker. Gelet op verzoekers beweringen in het verzoekschrift dat hij in Jordanië gezocht wordt voor de moord op dit meisje en dat hij zal worden vermoord indien hij in Jordanië zou worden gezien door de stam van het

meisje, kan overigens niet worden ingezien waarom de 'politie van de betrokken stam' hem dergelijke bewijsstukken zou overhandigen.

Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat het naar het oordeel van de Raad volstrekt ongeloofwaardig moet worden geacht dat verzoekers echtgenote haar land, haar leven aldaar, haar familie en vrienden zou hebben achtergelaten zonder ook maar enig besef te hebben gehad van de ware reden van hun vertrek en dat zij vervolgens, zo blijkt nu, samen met verzoeker een volledig vals asielaanvraag heeft bedisseld. In zoverre verzoeker zijn beweringen in dit verband tracht te staven, stellende dat hij en zijn echtgenote echtelijke problemen kregen toen zij in België vernam van zijn buitenechtelijke relatie en het stammenconflict dat hieruit voortvloeit en dat zij op heden feitelijk gescheiden leven, stelt de Raad na lezing van het administratief dossier inderdaad vast dat verzoeker en zijn echtgenote niet langer samenleven (administratief dossier, stukken 3 en 3B). Uit de verklaringen van verzoekers echtgenote blijkt echter dat zij voor hun komst naar België reeds echtelijke problemen kenden “- *Zijn er behalve dat nog andere redenen waarom jullie uit Syrië en Jordanië bent vertrokken? Persoonlijke reden, ik zal het eerlijk zeggen. Mijn man sloeg me enorm veel. Daar bij ons is er geen mogelijkheid om ergens naartoe te gaan. Als ik bij familie ga door zijn agressiviteit dan moet ik twee of drie dagen blijven en dan moet ik terug naar hem. Zo is het in Arabische landen. Hier had hij me twee keer geslagen. En hij is gestopt met me te slaan door de politie. De politie kwam en namen hem mee voor een dag en ze hadden ons uit elkaar gezet voor twee weken. Nu is hij veranderd en slaat hij me niet meer. Hij is veel verbeterd, maar hij is eerlijk gezegd bang van de politie. Nu ben ik heel, voel ik me echt heel goed; - De agressie van uw man, op welke manier was dat een reden om Syrië en Jordanië te verlaten? Zijn karakter, hij is heel makkelijk nerveus, zeg ik een woord, dan, in het begin voelde hij zich hier niet goed omdat hij geen vrienden en geen werk heeft. In het begin was het zeer moeilijk voor me. Maar nu is hij rustig geworden. – Was zijn gedrag ook een reden om uit Syrië en Jordanië te vertrekken? Ja, ik dacht, in mijn hoofd zit: ik moet vertrekken om rustig te kunnen leven. Maar dat was enkel in hoofd. Ik vertelde het niemand. Hij wist niet over wat ik dacht. En hij wist niet wat ik in hart voel. (...)*” (administratief dossier, stuk 8B, p. 3), en dat zij ook in België fysiek door haar verzoeker werd mishandeld “*Voelt ze zich in België veilig bij haar echtgenoot? De eerste keer toen we ruzie hadden, ben ik naar de politie gegaan. Sindsdien is er niets meer gebeurd. De volgende keer ga ik opnieuw naar de politie. Toen we thuis waren ontstond er ruzie, omdat hij gestresseerd was. Hij begon te roepen en te slaan tegen mij en de kinderen. Hij sloeg me op mijn oog. Dit moest genaaid worden, maar ik mocht van mijn echtgenoot niet naar het ziekenhuis. Ik ging naar de apotheek waar ik iets kreeg om de wond te ontsmetten en te verzorgen. Sinds de vorige keer heeft hij niets misdaan. Niet geslagen. Hij is gekalmeerd, maar soms begint hij te roepen. Net nadat we in België waren toegekomen, heeft hij mij een paar keer geslagen, maar dat was niet zo erg. De laatste keer wel en kon ik dit niet meer inhouden.*” (administratief dossier, stuk 21B, vraag 3.7.). Gelet op deze verklaringen, kan de Raad zich niet van de indruk ontdoen dat het jarenlange huiselijk geweld aan de basis ligt van de feitelijke scheiding, eerder dan een beweerde buitenechtelijke relatie, relatie waarvan verzoekers echtgenote overigens op geen enkel ogenblik gewag heeft gemaakt wanneer zij haar verhaal deed over de ruzies die zij in België met verzoeker had en het geweld dat hiermee gepaard ging, niettegenstaande zij hiervan blijkens de uiteenzetting in het verzoekschrift reeds sinds december 2015 op de hoogte zou zijn geweest.

Ter terechtzitting om enige uitleg gevraagd hoe het mogelijk zou zijn dat verzoekers echtgenote geenszins op de hoogte was van verzoekers relatie en de problemen met het meisje en de stam, komt verzoeker met de verklaring dat zijn echtgenote het niet wist aangezien zij in Syrië verbleef en hij werkzaam was als chauffeur tussen Syrië en Jordanië. Verzoeker volhardt met andere woorden in zijn ongeloofwaardig bevonden relaas. Hij gaat er immers aan voorbij dat noch hij, noch zijn echtgenote kunnen overtuigen dat zij in Syrië woonden. Integendeel, verzoeker geeft thans toe dat hij en zijn echtgenote de Jordaanse nationaliteit hebben.

Een loutere verwijzing naar twee persartikels over het tribaal recht in Jordanië, waaruit verzoeker besluit dat de Jordaanse overheid hem geen bescherming kan bieden, kan bezwaarlijk volstaan om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen.

2.6.3. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd of gevisieerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of

onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.10. Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS